

nr 49

Abja Gümnaasiumi ajaleht

KADAKAS

Asutatud novembris 1995

Detsember 2018

Abja Gümnaasiumi õpetajad tunnustati tänumärgiga

Foto: Keijo Koort

10. novembril 2018.a. tähistas Eesti Ajaloo- ja Ühiskonnaõpetajate Selts (EAÜS) oma 25. sünnipäeva. Päev algas Niguliste kirikus juubelikonverentsiga "Kirik kui kultuuri ja hariduse kandja", millele järgnes ekskursioon Vabamus. Öhtusel pidulikult koosviibimisel Tallinna Reaalkoolis autasustati Ajaloo- ja Ühiskonnaõpetajate Seltsi tänumärgiga seltsi auliikmeid ning õpetajaid, kes on seltsi töösse ja arengusse panustanud. Tänumärgi saajate hulgas oli ka Abja Gümnaasiumi õpetaja Christi Lõhmus-Erg.

Christi töötab Abja Gümnaasiumis ajaloo ja ühiskonnaõpetuse õpetajana ja huvijuhina. Ta on olnud EAÜS-i liige juba kaksteist aastat ning teist aastat esindab ta Viljandimaa õpetajaid EAÜS-i volikogu töös. Varasemalt on ta võtnud osa ajaloo õpetamisel kasutatava "Psühhodraamameetodite kogumiku" koostamisest. 2016. aasta suvel aitas Christi Lõhmus-Erg organiseerida Abjas toimunud vabariiklikku ajalooõpetajate suvekooli. Järgmise aasta algusest asub ta juhatama Viljandi maakonna ajalooõpetajate aineseksiooni tööd. Rõõmustav on, et Christi tegevus ajalooõpetajana pälvis kõrge tunnustuse EAÜS-s. Önnitleme ja soovime alati säravale ning heale kolleegile edu ning kordaminekuid edaspidiseks.

*Maile Kreevs,
Abja Gümnaasiumi õpetaja*

Alati positiivne inglise keele õpetaja Kairi Nigol

Kust tuli mõte tulla Abja gümnaasiumi õpetajaks?

Tulin koju tagasi suve algul ja kohe töötamise peale mõtlema ei hakanudki. Tahtsin puhata, lähedastega aega veeta ja sõpradel külas käia, kodus tuli ka remondiga tegeleda. Suve lõpul saabus aeg otsuseid tegema hakata ning kandideerin erinevatele töökohtadele. Omades õpetajakraadi ning soovides kodulinna jääda, tundus see valik õige.

Kas näete meie koolis oma tulevikku ja millisena?

Ma ei ole plaanipõhine inimene, seega ei saa ma sellele küsimusele vastata. Teen kaalutletud otsuseid vastavalt oma sisetundele ja hetkeolukorrale ning lähtun eelkõige heaolu printsiibist. Kuni ma ise oma eluga rahul olen, siis elan õigesti. Kas see on koolis, paradiisisaarel või kosmoses, näitab aeg.

Milline on läbisaamine kolleegide ja õpilastega?

Suhted kolleegidega on minu vaatenurgast olnud positiivsed ja suhtumine on olnud toetav, eks me kõik oleme koolis ikkagi ühe vihmavarju all. Õpilaste poole pealt on seda keerulisem analüüsida, kuna mina siiski olen ju see, kes neile kodutöid annab ja teste läbi viib. Nii palju kui on erinevaid iseloomu, on ka arvamusi. See on ka täiesti normaalne, ühiskond ei pea olema üles ehitatud arvamusiühendusele, küll aga vastastikusele austusele. Suhtumise kujunemine on ikkagi kahepoolne protsess, lähtun printsiibist, kus austus teenib austust.

Millised olid emotsioonid Abja gümnaasiumisse tööle tulles?

Esiolgu emotsioonideks aega polnudki, tuli tegutseda. Õpetajatöö pole, vastupidiselt laialt levinud arvamusele, klassi ees esinemine, vaid suuresti ettevalmistused, dokumentatsiooni ja seaduste tundmine, ühesõnaga mahukas informatsiooni töötlemine. Üleüldse usun, et hinnanguid saab anda ikka pikema aja möödudes, kui nõ üks ring on tehtud ja teisele minnes omad aimu, mis kurvid ootavad. Kindlasti on olnud nii avasta-

misrõõmu kui kohanemisoskuste avarustumist.

Kuidas teile meeldib siin koolis?

Põhjalike väljaütleliste jaoks on vara. Mulle kindlasti meeldib väljakutseterohket elu elada, seda on siin kuhjaga, muidugi on ka varjukülgi. Koolielu on palju muutunud sellest ajast, kui ma ise õppija rollis olin.

Mis põhjusel läksite Austraaliasse elama?

Ma ei läinud sinna elama, läksin reisima. Nägin oma elu liiga sirgjooneliselt silme ees lahti rullumas, olin just lõpetanud 17 aastat haridusteed ja mõte robotlikult mööda etterajatud teed sammuda ei tundunud sugugi nii ahvatlev kui tundmatu maailma uued võimalused. Ma jäin pikemalt, kuna sealsed võimalused pakkusid mulle eneseteostust, millest ma isegi ei osanud unistada: palju erinevaid kultuure, inimesi, sihtkohti, loodust, vabadust, arengut.

Kellena töötasite Austraalias?

Alustasin teenindussfääris, mis oli ideaalne keelearenguks ja kultuuri tundma õppimiseks, sest suhelda tuli palju. Põhilise aja töötasin ühe väikelinna kohalikus omavalitsuses, kus arenesin kolme aastaga administratsiooni positsioonilt finantsosakonna koordinaatoriks. Minu töövaldkond oli nende aastate jooksul äärmiselt lai, maanteaameti käsundusel autojuhilubade väljastamisest kuni riiklike miljonitesse ulatuvate suurprojektide rahastusaruanneteni.

Millest Te Eestis elades puudust tunnete?

Hetkel kindlasti päikesenergiast ja kuldsetest randadest smaragtsinise veega. Laiemas laastus igatsen üldist positiivsust, naeratavaid inimesi ja suurt suhtlemisjulgust. Muidugi jäi mul sinna ka häid sõpru ja kolleege.

Miks kolisite Eestisse tagasi?

Lähedaste igatsus. Kodu tähendab minu jaoks siiski inimesi. Suurim väärtus, millega sealt tagasi sain tulla, oli see, et

Foto: Keijo Koort

suhted ei kadunud ka eemaloldud kuue aastaga. Suhtlesin lähedastega regulaarselt kogu aja vältel ja saan täieliku kindlusega öelda, et mu ümber on tõelised inimesed. Hoolimata sellest, et ka nemad on kohati Eesti ja maailma peale laiali jaotunud.

Kas plaanite Austraaliasse tagasi kolida? Põhjendage.

Tulin Eestisse plaaniga jääda. Kui Austraalias töödajale lahkumisplaanidest rääkisin, pakkusid nad mulle kolm kuud puhkust (loe: mõtlemisaega) juhuks, kui soovin tagasi minna. Neile ütlesin ära veel enne, kui olin siin töö leidnud. Reisiimine on parim viis kodu väärtust tajuda, nüüd on siinolek minu vaba tahe, see, kellena töötan ja mida teen, on minu valik. Vaba tahe teeb õnnelikuks!

Millised on Teie hovid?

Hobidega on ka selline naljakas lugu, et neid on seinast sein. Viimase elukümneni suurim kirj on olnud siiski lumelauatamine, irooniliselt on see just see ala, millega Austraalias olid ikka väga kasinad lood. Seal olles võtsin sõbrannaga ette taipoksi treeninglaagri ja jooksmas käisime üsna palju. Need alad on kahjuks Eestis töötempo taha toppama jäänud. Muuhulgas mängisin seal ka maahokit ja netpalli. Käsitööga olen tegeleenud maast madalast, põhikooli lõpukleidi õmblesin omal ajal näiteks ise.

Intervjuerisid
Helina Prii, Kaisa Raagmets,
IX klass

Abja Accordion bändi kontsert

12.novembril esines Abja Gümnaasiumis Abja Accordion bänd. Kõik bändi liikmed on õppinud Abjas ja kaks liiget õpivad siiani. Bändiliikmed on Karmen Kask (süntesaator), Merili Kask (flööti), Kuldar Kask (akordion) ja Helari Tehver (akordion).

Bänd esines gümnaasiumis Kuldari ettevõtmisel. Kuldar teeb uurimistöö klassikalise muusika kohta ning kontsert oli 5.-8.klassidele. Nad mängisid kaheksa lugu, millest lemmikud olid J.Brahmsi „Ungari tants nr 5“, „Can-Czar“, mille on seadnud Valdo Värk ja „Koos on mõnus“, mis on Valdo Värki kirjutatud. Lood olid klassikalised kui ka modernse nüansiga. Iga mängija oskas lugusid perfektselt ja kõik lood kõlasid vapustavalt. Lood haarasid inimesi väga kiiresti ja kõik kuulasid suure huviga.

Bänd on võitnud palju auhindu, näiteks 2017. aastal saadi rahvusvahelisel konkursil Pärnus II koht, selle aasta oktoobris said nad Pärnus Grand Prix ja Leedus

Foto: erakogu

rahvusvahelisel konkursil I koht.

Abja Accordion bänd mängib praeguses koosseisus aastast 2016. Ansambel sai alguse tegelikult juba 2010. aastal. Alguses kuulusid koosseisu Kuldar Kask ja Helari Tehver. Esineti kooli kontsertidel. Nimes on sõna accordion, sest ansambel on alguse saanud akordioniklassist Valdo Värki juhendamisel. Ansambel on nüüdseks esinenud Lätis, Leedus, Tšehhis, Soomes, Rootsis ja üle Eesti. 2019.a aprillis tuleb ka kontsertreis Venemaale Peterburgi. Iga kuu on vähemalt üks

kontsert Pärnus Tervise sanatooriumis. Kavas on peamiselt klassikaline muusika, kuid meelelahutuseks on ka veidi popmuusikat. Kõik liikmed on samuti ka akordionistide orkestri Baltic Tremolo liikmed, kust on pärit osa repertuaarist. Kontserdid on alati ansambli esituses võimsad ja kaasahaaravad.

*Samantha Volkova,
X klass*

Õpilaskodust ausalt

Abja gümnaasiumi õpilaskodu pakub õpilastele, kes elavad koolist kaugel, võimalusel seal elada. Ühiselamus on väga head tingimused elamiseks ning õppimiseks. Õpilaskodus on lapsi, kes tulevad, et seal elada ja õppida ning on ka õpilasi, kes ei pea reeglitest kinni ja häirivad teiste rahu ja ei ole huvitatud koolis käimisest.

Õpilaskodus on väga toredad kasvatajad, kes aitavad õpilasi alati, kui mõni

mure tekib. Kahjuks ei oska õpilased seda alati hinnata, kui neile vastu tullakse, vaid kasutavad seda ära.

Ühiselamu reeglitest on üks tähtsamaid, et kell 22.00 peab olema õpilaskodus; kui sa hilined, aga ei ole sellest teavitunud, pead kirjutama seletuskirja. Samuti ka muude rikkumiste puhul on tavaliselt seletuskirja kirjutamine, näiteks tubaka või e-sigaretite tegemine ühiselamutoas, peale öörahu teiste tubades käimine, al-

koholi tarbimine õpilaskodus või joobes olekus ühiselamusse tulek.

Õpilaskodus on ära lõhutud ühiselamu vara, näiteks tool, uksepiit, seinasse on löödud auk, voodiribisid on katki tehtud jpm. Nii mõnigi laps on olnud tubli ning enda tekitatud kahju ära parandanud, kuid kahjuks ei ole kõik nii vastutustundlikud.

*Triinu Rääk,
IX klass*

Miks peab tegema sporti

Koolis tahetakse, et õpilased oleks füüsiliselt aktiivsed juba noorest east. Sel-
lepärast üritatakse neile spordipisikut sisse saada.

Spordiga võib tegelema hakata igas vanuses, kuid hea on, kui alustad juba nooremas eas ja harjud trennikoormustega. Lapse- ja noorukipõlves arendatud kehaline tervis hoiab meid terve-
mana pika elu jooksul, väljakujunenud liikumisarmastus ja –harjumus aitab täiskasvanul kiirel eluperioodil kehalist aktiivsust säilitada. Samuti aitab tren-

nis käimine sisustada vaba aega, trennis kohtud ka uute inimestega. Seltskond, kellega koos trenni teed, on kindlasti üks tegur, mis kutsub trenni tulema. Minu arvates nendega, kellega trennis käid, on kergem sõbraks saada, sest teil on ühine huvi, millest rääkida.

Sport on hea nii füüsilisele kui ka vaimsele tervisele. See vähendab stressi, ärevust ja tugevdab südant. Sport aitab ka paremini keskenduda. Trennis käies paraneb kindlasti ka tuju, sest inimene saab teha seda, mis talle meeldib. Kasu-

likkuse juures on oluline sportida teadlikult, see tähendab, et tuleb vältida traumaseid ja leida endale sobiv spordiala. Kindlasti õpetab sport ka seda, et mida rohkem pingutad, seda paremaks saad. Sa tahad ju alati mingit uut oskust omandada ja see on kindlasti üks motivaator, mis sind järgmisse trenni viib. Spordis ei saa keegi sinu eest midagi ära teha, vaid ainult sina saad otsustada, kui palju sa tahad arenedada.

*Kaili Saar,
X klass*

Meeldiv kohtumine Aidi Vallikuga

Esmaspäeval, 8. oktoobril oli Abja Gümnaasiumis külas kirjanik Aidi Vallik, peamiselt tuntud kui Anni-raamatute autor. Saalis tutvustas Aidi Vallik end kui vabakutselist kirjanikku, kes kirjutab nii jutte kui luuletusi. Oma teosed on ta suunanud noortele ning hiljem ka lastele. Kõige tuntumaks raamatuks on saanud jutustus "Kuidas elad, Ann?". Kuid sellega tema töö ei piirdu. Aidi Vallik on ka paljude telesaadete stsenaariumide ja arvamusartiklite autor.

Väga huvitavaks osutus kuulajaskonnale see, kuidas ja kust kirjanik oma mõttet saab. Tuli välja, et suur osa ideedest tulevadki päriselust: lapsepõlveunistustest, tujust, uisutamisest ja paljustki muust

elulisest. Siiski jäi kõigile südamelähedasemaks lemmikloomade teema, millest räägibki raamat "Pints ja Tutsik".

Kirjanik rääkis meile oma elust. Abielus on ta Ott Vallikuga, kes töötab kunstnikuna ning on joonistanud pilte ka teiste autorite raamatutele.

Peale selle rääkis Aidi Vallik ka raamatute tegemise protsessist. Kirjanik, kel käsikiri valmis, saab pöörduda kirjastuse poole. Kui kirjastusele töö sobib, sõlmitakse leping autori ja kirjastuse vahel. Siis algab teksti töötlemine ja parandatakse veid. Sõlmitakse leping illustraatoriga ning seejärel läheb valminu küljendaja kätte. Seal pannakse raamat kokku ning saadetakse trükikotta. Trükikojas valmib

kokkuleppeline arv raamatuid ning peagi ilmuvad need müüki.

Sellega seoses on küljendajate käes parasjagu Aidi Valliku uus raamat "Kust said?". See on luulekogu, mis räägib huumorivõtmes sellest, kuidas loomad oma tunnuse said. Peale selle on valmimas ka uus 5. klassi lugemik.

Aidi Valliku külaskäik oli huvitav ning inspireeriv. Oleme talle väga tänulikud.

Olden Puna,
X klass

J. Rannapile pühendatud omaloomingu võistlusel äramärgitud töö Milline on Eesti 100 aasta pärast

Eesti vabariik sai sel aastal 100-aastaseks. Sada aastat on pikk aeg. Ning saja aasta pärast on Eesti hoopis teistsugune kui praegu.

24. veebruaril aastal 2118 on suur pidupäev. Eesti Vabariik 200. 200 aastat Eestit – see on väärikas iga. Vabariigi aastapäev nagu ikka: paraad Vabaduse väljakul, presidendi vastuvõtt. Kuid pidu kestab terve aasta. Toimuvad erinevad üritused, kontserdid, väljasõidud.

Saja aastaga on tehnoloogia areng olnud meeletu. Kasutusel on ainult taastuvenergia, tänavatel sõidavad ringi isesõitvad elektriautod. Fossiilkütustega autod on minevik, neid leiab vaid muu-

seumides ja autohuviliste garaazides. Eestist on kadunud alkoholism ja narkomaania, vaesed pered on saanud toetust ja abi ning elavad nüüd iseseisvalt head elu. Inimesed on võrdsemad kui eales varem. Rikastel pole ülemvõimu, alamklass pole teiste lükata - tõugata.

Eesti on maailmas parim riik, kus elada. Turistid kiidavad kliimat ja inimesi, rahvaarv on kolmekordistunud. Ida – Eesti põlevkivikaevandused on maailmas ainulaadsed, põlevkivist toodetakse taastuvat gaasi, millest omakorda poolele Euroopale elektrienergiat. Eestlastel on maailmatasemel kosmoseprogramm, kosmoses oma uurimisjaam, mitmel

suurel firmal on siin oma tootmine ja kontorid, kuid ometi on meil imeilus ja puhas loodus, siin elavad mõned maailmas haruldased liigid. Eesti teadlased ja insenerid on leidnud mooduse, kuidas ohutult maailmameri puhastada ja kuidas plastik ümber töödelda.

Eesti on saanud üheks kolmest Euroopa Liidu tähtsamaks riigiks. Koos liitlastega on lõpetatud sõjad Lähis – Idas, vabastatud Põhja – Korea.

Just selline võib Eesti olla saja aasta pärast. Kuid meie riigi tulevik on meie enda kätes.

Romet Gregory Subi,
IX klass

Sõbralikud šaržid õpetajatest

Tiia Riet

Karin Sepp

Silvia Mälksoo

Uue õpetaja väljakutsed "Noored kooli" programmis

„Noored Kooli“ programmi käigus arendab osaleja iseenda, teiste inimeste ja muutuste juhtimise valdkonnades eelkõige läbi õpetamise kogemuse. Erinevatel koolitustel ja ühistegevustes omandatakse teadmisi, oskusi ja luuakse hoiakud. Programm kestab 2 aastat, seejärel võivad osalejad jätkata õpetajatena töötamist.

Õpetajaametit otsustas ka **Uku Valner** proovida ning ta liitus programmiga, ent nüüd on ta küll juba vilistlane. Õpetajaametit proovis ta kahes erinevas koolis – Jõgeva Põhikoolis ja Ala Põhikoolis, töötades ise ühe aasta Jõgeval ja teise aasta Alal. Mõlemas koolis andis ta tunde nii ajaloos kui ka ühiskonnaõpetuses.

Mis on programmi „Noored Kooli“ eesmärk?

„Noored Kooli“ programmi eesmärk on :

- tuua erinevatelt elualadelt inimesi hariduse juurde
- parandada õpetajaameti mainet
- saata õpetajaid nendesse koolidesse, kus nendest on puudu

Kuid „Noored Kooli“ üleüldine eesmärk on siiski see, et iga laps Eestis saaks väga hea hariduse.

Kellele on see programm mõeldud?

Programm on mõeldud vähemalt bakalaureusekraadiga inimestele, kellele on soov ennast haridusvaldkonnas proovile panna ning kes otsivad uusi väljakutseid. Missioonitundega inimestele sobib see programm, kes tahavad maailma paremaks muuta.

Kui palju on selle programmi raames õpetajaid Eestis koolidesse saadud?

Minu lennus alustas 24 õpetajat ja lõpetas 23. Praeguseks on „Noored Kooli“ saatnud Eestis koolidesse 12 lendu õpetajaid. Õpetajaid on Eestis üle 200 selle programmiga suunatud Eestis koolidesse.

Kuidas sinna programmi saada?

Programmi on võimalik kandideerida. Igal aastal on mitu kandideerimistähtaega. Esimeses kandideerimisvoorus tuleb ära täita ankeet erinevate küsimustega, mis näitavad, kas sinu väärtused ühtivad „Noored Kooli“ programmiga. Selle läbimisel jõuad teise vooru, kus toimub hindamiskeskus. Pärast seda tuleb anda ka näidistund ning toimub lisaks ka rühmatöö ülesanne ja sealt edasi saanud kandidaadid jõuavad viimasesse vooru, kus tehakse intervjuu. Seal tehakse lõplik otsus: kandidaadile esitatakse pakkumine programmi astumiseks. Kokku läbib valikuprotsessi üks kümnest.

Kuidas näeb täpsemalt välja näidistund?

Sul on antud mingi teema selles aines, mida sa tahad õpetama hakata ning sul on ülesandeks valmistada ette 7-minutilise tunniosa sellel teemal. Tunni jooksul on ette valmistatud üllatused, mis jäljendavad päristundides juhtuvat, sind jälgitakse, kuidas sa nende ootamatustega toime tuled. Minu teema oli Eesti Vabadussõda ja mina keskendusin ainult Eesti liitlastele Vabadussõjas.

Kui kaua kestab see programm?

Programm algab kevadel. Eesmärk on, et septembris on osaleja valmis mine-ma õpetajana kooli, mis tähendab seda, et suvi on täis intensiivseid koolitusi. Programm lõpeb pärast teist kooliaastat (oled 2 aastat koolis, seejärel saab sinust vilistlane, mis tähendab, et sul on võimalik ikka aktiivselt kogukonna asjades kaasa lüüa). Mitme programmi lõpetajad on loonud erinevaid organisatsioone, mis toetavad ka hariduse edendamist, näiteks „Tagasi Kooli“, asendusõpetajate programm ja paljud teised.

Kui palju peab koolitusi läbima programmi raames?

Enne esimest kooliaastat on kevadel või suvel intensiivsed koolitused paari kuu vältel, seejärel algab valmistumine

uueks kooliaastaks, siis aidatakse ette valmistada töökavasid, hindamiskavasid ja muud vajalikku. Kooliaastate vältel toimuvad koolitused nädalavahetuse ti. Suvel pärast esimest kooliaastat on natuke rahulikum ja saab augusti alguseni puhata. „Noored Kooli“ koolitused toimuvad koostöös Tallinna Ülikooliga, mistõttu programmi läbinu saab ülikoolist tõendi ühe õppeaasta õpetaja magistriainete osas, ehk siis pärast programmi on võimalik magistrantuur läbida kaks korda kiiremini.

Miks te otsustasite liituda selle programmiga?

Ma olin otsustanud õpetajaametit proovida, aga olin 3 aastat ülikoolis käinud ning siis oli mul tunne, et ma tahaks kohe pihta hakata, mitte edasi õppida. Samuti ma teadsin neid inimesi seal.

Miks teile meeldib õpetajaamet?

Mulle meeldib õpetajaamet esiteks sellepärast, et seal ei hakka kunagi igav, puudub rutiin – ükski päev pole samsugune kui eelmine. Väga palju on vabadust, saab teha seda, mis sul endal pähe tuleb, samuti mulle meeldib suhelda.

Mida soovitate noortele, kes mõtlevad õpetajaametile?

Mina soovitaks kindlasti proovida kas siis „Noored Kooli“ programmi või magistriõpetaja õppe läbimist, aga eelnevalt on kindlasti võimalik ennast proovile panna, anda tunde, näiteks „Tagasi Kooli“ programmi raames. Õpetajaamet, kui see sulle sobib, on üks ägedamaid ameteid üldse! Ja ka seda, kas see sobib sulle või mitte, ei tea sa enne, kui sa seda ei proovi! Proovi kindlasti!

*Intervjueeris
Kadri Aria,
X klass*

Noored nähtavaks

Neljapäeval, 15. novembril toimus Halliste Rahvamajas üritus „Noored Nähtavaks“. Ürituse korraldas esimest aastat tegutsev Mulgi valla noortevolikogu.

Üritus oli suunatud noortele üle terve Mulgi valla, et informeerida neid noortevolikogust. Meile tutvustati, millega noortevolikogu tegeleb.

Ürituse käigus oli meil võimalik nautida ka Popsi Köögi pakutud maitsvaid toite. Hiljem tegi Elamuspank meile vahvaid meeskonnamänge, mille käigus saime

üksteisega rohkem tuttavaks.

Peale lõbusaid mängu ootas meid ees ametlik osa, kus käsitlesime teemasid, nagu „Mulgi vallas on piisavalt tegevusi noorele“, „ Mulgi valla noor saab alati kaasa rääkida noori puudutavatel teemadel“, „Mulgi vallas tunnustatakse noori“. Tore oli näha, kuidas eri piirkondadest noored oma arvamust väljendasid ja üritasid üheskoos lahendust leida. Arutlemise käigus mõistsime, et ühe piirkonna valla noored ei tea teistest val-

la piirkondadest väga midagi ning minu arust võiks see muutuda.

Üritus oli väga tore ja saime palju huvitavat teada, mis Mulgi Vallas teistes piirkondades probleeme tekitab. Loodan, et selliseid üritusi tuleb veel, mis toob meid vallana rohkem kokku.

*Kaili Saar,
X klass*

Mida tähendab aktiivne eluviis?

Iga inimese eluviis on väga erinev, kellel on aktiivne ja kellel on mitteaktiivne eluviis. Kõik sõltub inimesest endast, kuidas ta ise oma eluviisi kujundab.

Tänapäeval võib öelda, et inimeste eluviis on üsna aktiivne. Leidub ka selliseid inimesi, kes soovivad olla rohkem tervislikumad ja seepärast on muutnud oma eluviisi aktiivsemaks, tehes ise sporti või käies igasugustes trennides.

Mida tähendab aktiivne eluviis – seda saab mitut moodi seletada. Aktiivne eluviis on see, kui inimene on pidevalt spordiga seotud – ennekõike inimene tegeleb ise spordiga. Sport näitab ka

aktiivsust ja see ongi aktiivne eluviis. Tänapäeval püütakse rohkem sporti teha, et end tervena hoida. Peab mainima tõsiasja, et eriti koolinoored ei tee sporti, mis võib põhjuseks olla – eks ikka nutiseadmed, mis võtavad noorte aja. Mida vähem tehakse sporti, seda enam muutub nende eluviis ebatervislikuks ja mitteaktiivseks. Seega noored peaksid olema aktiivsed, et vanemas eas tervena ja elurõõmsana ennast tunda.

Aktiivne eluviis võib olla see, kui inimene on tööga pidevalt hõivatud ja on sellesse põnevusega süvenenud. Paraku peab tõdema, et pidevalt tööga hõivatud ini-

mestel pole aega tegeleda spordiga, mis muudaks nende elu aktiivsemaks. Sellise elu mõistmine võib osutada väga raskeks, kui pole ise midagi sarnast kogunud. Inimesi, kes on pidevalt tööga hõivatud, on vähe, aga neid leidub näiteks need, kes on seotud äriduse ja firma juhtimisega.

Aktiivseks eluviisiks on vaja ise olla hakkaja. Tänapäeval tasuks siiski rohkem sporti teha, et hoida tervis korras.

*Kadri Aria,
X klass*

Missugune on noore inimese suhe veebis viibimise ja muude tegevuste vahel

Tänapäeva noorte jaoks on internet ja nutiseadmed väga tähtsad. Noored veedaks meelsamini aega oma telefonis või arvutis kui lugedes raamatuid või ajakirju.

Noortel kulub internetis ja nutiseadmetes rohkem aega, kui võib-olla peaks või hea oleks. Ajast tuleb selletõttu noortel ka vahel puudu, jäetakse kodutööd tegemata ja tegeletakse vähe muude tähtsate asjadega.

Paljud noored mängivad ka videomänge, mis võtab väga palju aega ning on lausa sõltuvust tekitavalt põnev.

Noored tegelevad ka spordiga ja pidudel käimisega. Nädalavahetusel käiakse

ikka kuskil peol. Nädala sees käiakse ka tennis ja tehakse ise sporti. Kuigi noored viibivad palju veebis, huvitab neid ka oma tervis ja vorm.

Noorte suur ajaveetmine veebis tekitab neile probleeme, näiteks tekivad tülid vanematega, kuna viimastele ei meeldi, et noored nii palju aega veebis veedavad ja vahepeal unustavad täielikult kogu muu maailma. Lisaks tekitab noorte suur arvutis ja internetis viibimine neile ka terviseprobleeme, näiteks on igasugused ekraanid väga halvad meie silmadele.

Muidugi on veebis viibimisel ka häid omadusi. Näiteks see, et internetist õpi-

vad noored palju asju, mida läheb neil ka tulevikus vaja, näiteks keeled ning üldine arvutikasutus, mis mõistagi on tulevikus väga oluline, sest aina rohkem läheb suur osa maailmast üle internetti ja arvutisse.

Üldiselt on noorte veebi ja tavaelu suhe kaldu rohkem veebi poole, seda kas see on hea või halb, mina ei tea. Olles ise noor, olen sellega rahul, et noored veedavad palju aega veebis.

*Garlis Hendla,
X klass*

Vahelduslik mälumängu tund

16. oktoobril, oli 9.-12. klasside õpilastele korraldatud mälumäng. See toimus 6. tunni ajal ning igat klassi esindasid kokkulepitud rühmad. Kui 6. tund oleks muidu pidanud olema kirjandus, siis seekord saime lahendada hoopis huvitavat mälumängu. Küsimusi oli 20 ning need olid erinevates raskustasemetes ja valdkondades, kuid üldjuhul olid need ikkagi lahendatavad.

Paar esimest küsimust kõlasid juba keeruliselt, seega tundus alguses see ka raske. Kuid kui vaikselt edasi minema hakati, olid mõned vastused ka tuletata-

vad, teised nõudsid natukene silmaringi ja mõtlemist. Kuna aeg surus takka, pidi ka mitme küsimuse puhul õpetaja klasse tagant kiirustama, kuid arvatavasti tulemust see suuresti ei mõjutanud.

Kogu mälumängu vältel oli kuulda ka pidevat sahinat ja sosinat, mida õpetaja korras ka lõpetada püüdis, kuid jutuvada lõpetada ei õnnestunud. Meeskonnad arutlesid omavahel ning vahepeal viskasid sekka ka paar nalja. Vahepeal kostis vaikset rääkimist ka teistelt rühmadelt, kes otsisid vastuseid või soovisid teisi ka ninapidi vedada.

Mälumäng edenes, aeg läks kiiresti ning tunni lõpuks olid kõik küsimused vastatud. Nägime kiiruga üle ka punktiseisu. Olime väga õnnelikud, et suutsime tulla teisele kohale 23 punktiga.

*Olden Puna,
X klass*

Mida ootan Abja Gümnaasiumilt?

Gümnaasiumi elu on üpriski erinev põhikoolist - ootused ja pinged on rohkem laes. Iga põhikooli lõpetaja esitab suure küsimuse aasta lõpus, milleks on. „Kus ma hakkan edasi õppima?“ Üle 20 noore tegi otsuse tulla sel aastal Abja gümnaasiumisse õppima ja tarkusi koguma. Mis võivad olla õpilaste ootused ja mida loodavad nad koolilt?

Abja Gümnaasiumis on kolm õppe-suunda: sisekaitse-suund, spordisuund ning meedia- ja majandussuund. Abja on tuntud oma sisekaitse-suuna poolest, nii et pole suur üllatus, kui seal on alati kõige rohkem õpilasi. Iga tavaline õpila-

ne püstitab aasta alguses ootused kooliteeks, igal aastal erinevaid, huvitavaid ja mõistlikke ootusi. Kõige populaarsem ootus on, et gümnaasium üle elada ning lõpetada, mis on pisut koomiline, kuid vägagi tähtis ja tõsine ootus õpilastele. Üks tähtis ootus enamasti on ka saada hästi oma klassiga kui ka õpetajatega läbi. Igaühe jaoks on see märkimisväärne, kui saadakse kogu gümnaasiumi vältel oma klassikaaslaste ja õpetajatega hästi läbi.

Abjas on ülimalt seltsivad, sõbralikud, meeldivad kaaslased, kellest ei tasuks eemale hoida ning tuleks säilitada häid

suhteid. Koolis on saanud paljudele suureks, samuti ka naljakaks ootuseks odavam puhveti toit ja paremad toidud sööklas. Abja Gümnaasiumis pole suurt õppimispinget, nii et pole vaja kodutöö pärast tihti muretseda.

Iga gümnaasium on omaette eriline ja vääril tunnustust. Ootused muutuvad aastatega, aga kool jääb alati samaks. Meie kõik, kes oleme Abja Gümnaasiumis õppinud, võime julgelt öelda, et meie ootused on täide läinud.

*Samantha Volkova,
X klass*

Miks tahan hästi õppida?

Vahetevahel on tunne, et õppimine läheb raskelt ning tekib küsimus, et milleks üldse vaeva näha? Sellegipoolest oodatakse meilt paremaid tulemusi, mistõttu tuleb leida endas mõni motiveeriv idee.

Kõige tähtsam on see, et inimesed end ise hästi tunneksid. Et end paremas valguses näha ja näidata, tuleb õppimine just kasuks. Uute teadmiste saamine avardab silmaringi, treenib aju ning annab uusi värskeid mõtteid. Just nimelt modernsed lahendused aitavadki maa-

ilmal edasi areneda.

Tänapäeva ühiskonnas on haritud inimesed väga hinnas. Nagu on öelnud filosoof Epiktetos, saavad vaid haritud inimesed vabad olla. Inimene, kes õpib, näitab, et ta on suuteline pingutama ning omab suurt tahtejõudu. Seetõttu avaneb talle ka rohkem uksi: paremad saavutused, vabadus langetada otsuseid ning tegutseda oma heaksarvamise järgi.

Arusaadav on, et inimesed on erinevad: mõnel on kuldsed käed, teisel aga pea.

Siiski oleks kasulikum treenida mõlemat sorti oskuseid, sest kõik, mida proovime ja harjutame, toob kaasa uued oskused, teadmised ning mõtted. Sellel teemal on Abraham Lincoln, Ameerika Ühendriikide 16. president, öelnud, et ei loe, mitu aastat sa elad, vaid kui palju sa oled nende aastate jooksul elanud ning kogunud. Õppimisele keskendumine võib olla raske ning aeganõudev, kuid on väärt pingutust. Siiski on õppimine inimese enda otsus ning soov paremaks tulevikuks.

*Olden Puna,
X klass*

Tore õpetajate päev

Õpetajate päev toimus Abja Gümnaasiumis 4. oktoobril, kui võimule said abiturientid. Päeva eesmärk oli anda õpetajatele võimalus näha koolielu õpilase silmade läbi, ja samuti noortele kogemuse olla üks päev õpetajate nahas.

Enne tähtsat päeva olime klassikaaslastega juba rollid ära jaganud, kes millist õpetajat kehastab. Tuli ette valmistada tunnid, üle vaadata tunniplaan ja koos harjutada laule õpetajatele, mida esitatakse aktusel.

Mina kehastasin Lea Lillestikku ning arvan, et tulin sellega hästi toime. Tunde tuli anda esimesele, teisele ja viiendale klassile. Algklasside õpetaja olla oli omaette katsumus, kuna väikestel on energiat ja tahtmist tegutseda nii palju

Foto: 12. klass

ja kehalise tunde on just õige koht enese väljaelamiseks. Hea oli näha laste silmades sära ja näol naeratust, kui mängisime erinevaid sportmänge. Ka laste jaoks oli kogemus erakordne, sest nende ees oli täiesti uus ja erinev õpetaja. Mulle

meeldis olla õpetaja ja näen ennast ka tulevikus sel ametikohal.

*Elisabeth Rõigas,
XII klass*

Kooli aastapäeva moeshow

Fotod Ketly Adamson

Usin saksa keele õpetaja Kadri Hütt

Kust Te pärit olete?

Olen kasvanud ning elanud Viljandis. Ka praegu elan seal.

Kus Te õppinud olete?

Olen õppinud Viljandi Paalalinna Gümnaasiumis, pärast seda ka Tallinnas ja Tartus ülikoolis.

Kuidas jõudsite õpetaja ametini?

Seda soovitas mulle sõbranna. Kuna pakkumine tundus huvitav, siis otsustasingi seda proovida.

Miks otsustasite seda õpetama tulla Abja Gümnaasiumisse?

See oli kõik üks juhus. Kuulsin, et Abja Gümnaasiumis oli vaja saksa keele õpetajat, siis otsustasingi siia katsetama tulla.

Miks soovitaksite saksa keelt ka teistele?

Saksa keel on ilus keel, mis avab mitmeid võimalusi. Näiteks on võimalik saksa keele põhjal edasi õppida ka teisi keeli,

näiteks hollandi keelt. Lisaks on saksa keele rääkijaid suhteliselt palju ning see aitab kindlasti kaasa omavahelisele suhtlemisele.

Kas ja kuidas oleks võimalik ise saksa keelt harjutama hakata? Oskaksite tuua äkki ka mõne vahva väljendi?

Saksa keelt oleks võimalik ka ise õppida: saab kuulata muusikat ning uurida laulusõnade tähendust, lugeda uudiseid ning võtta kõrvale ka tõlked, vaadata eestikeelsete subtiitritega filme. Alustuseks oleks arvatavasti kasulik teada seda väljendit: „Ich bin Ausländer, ich kann kein Deutsch.“ See tähendab, et olen välismaalane, kuid ei oska veel hästi saksa keelt.

Kas olete ka Saksamaal käinud? Millised olid muljed?

Olen Saksamaal käinud. Kõik tundus seal põnev ning ilus, kuigi kohati oli seal ka väga must.

*Olden Puna,
X klass*

Foto: Keijo Koort

Düsgraafia ei ole haigus

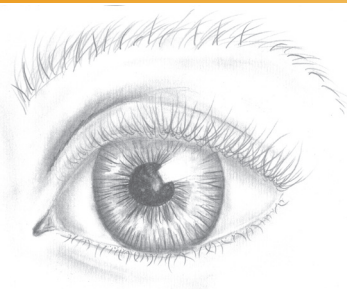
Paljudele ei ole sõna „düsgraafia“ tuttav, aga enamus ikka teab. Nimelt düsgraaf on vaegkirjutaja, kellel on õigekirjahäired, mis ei ole seotud arengulise ebaküpsuse, neoroloogilise häire, nägemispuudulikkusega või puuduva õpetamismeetodiga. Sageli aetakse düsgraafia segi ka düsleksiaga, kuid düsleksia ei ole siiski väga erinev düsgraafiast. Nimelt on düsgraafial ka kõige raskem aste, mille nimeks on agraafia. Teades enda ümbruskonda, olen märganud, et paljud naeravad nende inimes-

te üle, kellel on õigekirjahäired. Nii ei tohiks teha, sest see ei olene inimesest, kas ta on düsgraafik või mitte. See näitab selle inimese IQ taset, kuidas ta suhtub sellistesse inimestesse. Tuleb juhtida tähelepanu või lihtsalt mainida, et nad kirjutasid midagi valesti. Mitte neid alandada kõigi ees.

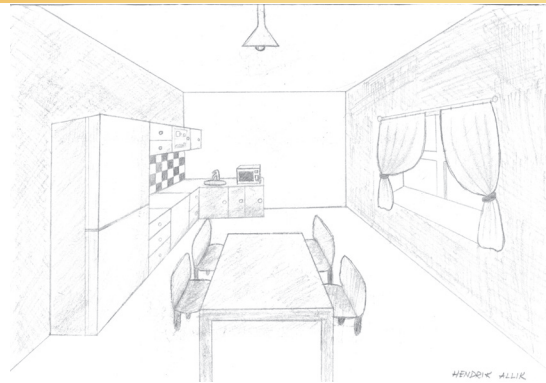
Düsgraafikud aga võiksid enda õigekirjahäirega oma meetodi leida, et parandada oma õigekirja. Põhilised düsgraafikud ei tohiks samuti enda õigekirjahäiret tuua vabanduseks, et saada lahti kirja-

töödest. Kui neil on abistaja, kes oskaks neid aidata nende kirjatöödega, siis nad võiksid selle ette võtta ja ära teha. Düsgraafiat me ei saa pidada haiguseks, sest see on geneetiline asi. See võib esineda ka koos düsleksiaga, sest põhiliselt need kaks diagnoosi on üksteisele kui kaksikud. Ainus asi, mis teeb neid erinevaks, on see, et üks on kirjaoskamatu ja teine on lugemisoskamatu.

*Elis Tepper,
X klass*

K. K. K.

H. H. H.

Külas kirjanik Kadri Hinrikus

24. septembril käis Abja koolis lastekirjanik Kadri Hinrikus, kes rääkis 1.-6.klassi õpilastele oma raamatutest kui ka oma elust ning valmivatest raamatutest. Kirjanik rääkis, kuidas ta juba väikesest saati armastas lugeda ning kuulas oma vanavanemate lugusid ja salvestas need. Üks tema lapsepõlve lemmikkirjanik on Astrid Lindgren ja üks lemmikraamatutest Tove Janssoni "Muumitrollid". Hinrikus hakkas kirjutama kümme aastat tagasi oma töö kõrvalt. Kogu oma inspiratsiooni raamatute kirjutamiseks sai ta elust enesest kui ka oma vanavanemate lugudest. Oma elu jooksul on ta kokku kirjutanud 10 raamatut, millest viimane oli tema esimene muinasjuturaamat „Ära muretse mu pärast“. Samuti rääkis ta raamatu kirjutamise ja avalda-

mise protsessist. Ühe raamatu kirjutamine võtab kuni aasta aega ning raske on leida kunstnikku raamatu jaoks, kuid kui tekib side kunstnikuga, on edasi kõik juba lihtsam.

Hinriku kirjutamisstiil on lastele väga sobiv, kõik on väga täpne, meeldiv, ta ei kasuta raskeid sõnu ning tekstist on kerge aru saada. Kirjanikult küsiti populaarne küsimus: „Kas te hakkate ka täiskasvanutele kirjutama?“ Seepeale vastas ta, et pole ideid olnud, kuid ära ei ütleks ka täiskasvanutele kirjutamisest.

Lõpetuseks soovis ta lugeda meile oma uuest raamatust paar katkendit. Tema uus raamat on vanasõnade kohta, kus on jutukene juures ning ta pole varem midagi sellist kirjutanud. Raamat tuleb välja sügisel kirjastuses Koolibri. Kirjanik

saab vahel pakkumisi, millest kirjutada või kellele kirjutada, omaette asi, kas ta nõustub.

Kirjanikku kuulati suure huviga, esitati palju küsimusi ja oldi väga rõõmsad, et Kadri Hinrikus tuli meile rääkima. Kirjanik oli väga sõbralik ja tore ning kõik ootavad ta uue raamatu ilmumist.

Kadri Hinrikus oli meie kooli endise direktori Sirje Renteri üks esimesi õpilasi. Ta oli koolis tubli kirjandite kirjutaja ning õpetaja Renter tema lemmikõpetaja. Jälgenägemisrõõm oli soe ja sõbralik.

Samantha Volkova,
X klass

Saavutused

Avaldame kiitust J. Depmani nimelisel matemaatikavõistlusel 1. koha saavutanud võistkonnale:

Jako Jänes 9.kl
Romet Gregory Subi 9.kl
Maria Joanna Lääts 8.kl
Getlin Sosi 8.kl

Avaldame kiitust A. Luhaääre XXVI mälestusvõistlusel tõstmises väga häid tulemusi saavutanud õpilastele:

kuni 32 kg - Rihanna Reimets - 1. koht
kuni 53 kg - Iti Marii Varik - 1. koht
kuni 36 kg - Rita Reimets - 2. koht
kuni 53 kg - Angeelika Prants - 2. koht
kuni 69 kg - Erik Raagmets - 2. koht
kuni 62 kg - Aivo Jüris - 2. koht

Avaldame kiitust matemaatikavõistlusel Mulgi Pähkel väga häid tulemusi saavutanud õpilastele:

Jako Jänes 1.koht
Kerli Kask 1.koht
Romet Gregory Subi 2.koht
Kerli Kond 2. koht
Maria Joanna Lääts 2.-3. koht

Avaldame kiitust piirkondlikul (Viljandi ja Järvamaa) DigiOskaja võistlusel II koha saavutanud võistkonnale:

Jaan Kollamaa
Romet Gregory Subi
Jako Jänes

Avaldame kiitust Jaan Rannapi nimelisel jutuvõistlusel „Eesti 100“ auhinnalise koha saavutanud õpilastele:

Agu Sihvka auhind
Mait Mendik 9.kl

Isabela Murašin	5.kl
Meril Koha	6.kl
Angelika Tukk	6.kl
Rinaldo Kari	6.kl
Siim Prants	6.kl
Laura Adamson	6.kl
Ursula Kask	6.kl
Kerli Kask	7.kl
Ronja Metste	7.kl
Ljudmila Tepper	7.kl
Romet Gregory Subi	9.kl
Kirke Kond	9.kl
Anne-Mai Vaikjärv	9.kl
Kadri Aria	10.kl
Kuldar Kask	11.kl
Bhatricya Virumann	12.kl
Elisabeth Rõigas	12.kl
Christina Raud	12.kl
Laura Meremaa	12.kl

Avaldame kiitust 2018-2019 õ.-a 1. trimestri õppetöö tulemuste põhjal järgmistele õpilastele:

2. klass
Anna-Marita Bokmane
Simona Härsing
Melissa Metste
Rihanna Reimets
3. klass
Emil Lindvest
Grete-Liis Saarman
4. klass
Regina Kask
Grete Ruusojä
5. klass
Gloria Kuut
Ella Mari Mäger
6. klass
Ursula Kask
Mia-Brigitta Kommer
7. klass
Kerli Kask
Kerli Kond
8. klass
Maria Joanna Lääts
Getlin Sosi
Mariete Tart
9. klass
Ketly Adamson
Jako Jänes
Kirke Kond
Marianne Liis Oissar
Maarja Peterson
Romet Gregory Subi

Koolist väljas

Lahe Koolipäev

KADAKAS

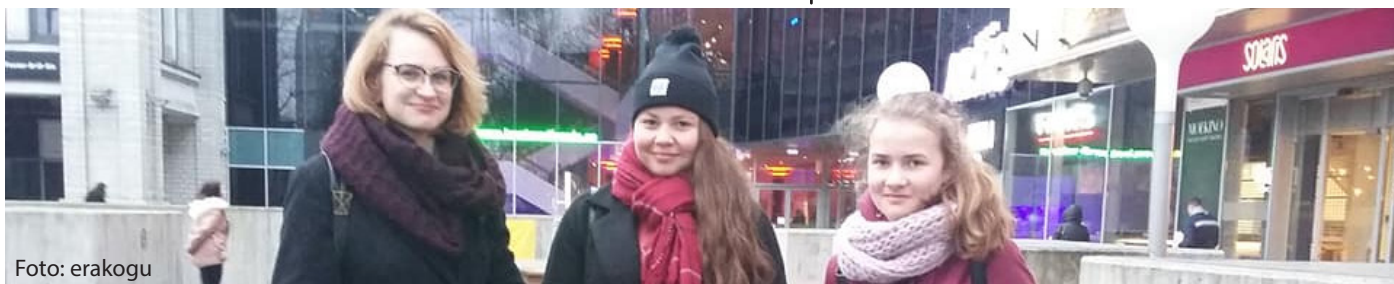

Foto: erakogu

Kolmapäeval, 21. novembril oli meie Abja Gümnaasiumi õpilastel võimalus osa saada Eesti suurimast noortekonverentsist „Lahe Koolipäev“. Tänavune konverents oli inspireeritud tsitaadist „Aeg kinkida aega“.

Konverentsi esinejad olid väga erinevatest valdkondadest: Andrus Kivirähk, Allan Rajavee, Rasmus Mägi, Kaarel Kotkas, Kersti Kaljulaid, Karl-Erik Taukar, Peep

Kuld, Jaak Prints, Henrik Ehrpais, Erki Kaikkonen ja Kairit Tammets.

Kõik olid väga inspireerivad, kuid kõige rohkem mõjutas mind Kersti Kaljulaidi ja Kaarel Kotkase kahekõne. Huvitav oli kuulata, kuidas meie riigi üks, mõjukaim inimesi rääkis, mida meie, noored, saaksime teha, ja mida president soovib Eestis korda saata. Väga meeldis mulle veel Reet Aus, kes soovib arendada taas-

väärtustavat moekeskonda.

Ürituse lõpp tõi endaga kaasa palju üllatusi. Lavale asus Stig Rästa, kes pühen- das oma laulud Hea Eeskuju 2018 Kaari Uibomägil. Hiljem astus lavale ka Uudo Sepp, kes aitab meil tänada korraldus- meeskonda.

*Kaili Saar,
X klass*

Meediaalaager Kadrinas

Novembri algus oli meie meediahuvi- listele väga tegus. 2.-4. novembrini oli meie 10. klassi meediasuuna õpilastel võimalus osaleda Kadrina Keskkoolis meediaalaagris.

Reedel alustasime pikka sõitu Lääne-Vi- rumaale Kadrina Keskkooli. Kohale jõud- nud, ootasid meid rõõmsad ja elevil juhendajad ja laagrilised. Avamisel tut- vustati juhendajaid ja jätkasime laagri traditsiooni, avades kõigi laagris olija- tega üheaegselt jäätised. Peale magu- sat avamist jaotati meid toimetustesse, kuhu olime eelnevalt registreerunud. Tutvusime lähemalt oma juhendajatega kui ka teiste laagrilistega, kellega pidime kuni laagri lõpuni koostööd tegema. Kui

olime oma toimetustega juba tuttavad, anti meile ülesandeks teha näidend an- tud sõnade ja tsitaadiga, mille pidime hiljem teistele esitama. See oli hea viis meie toimetust rohkem kokku tuua.

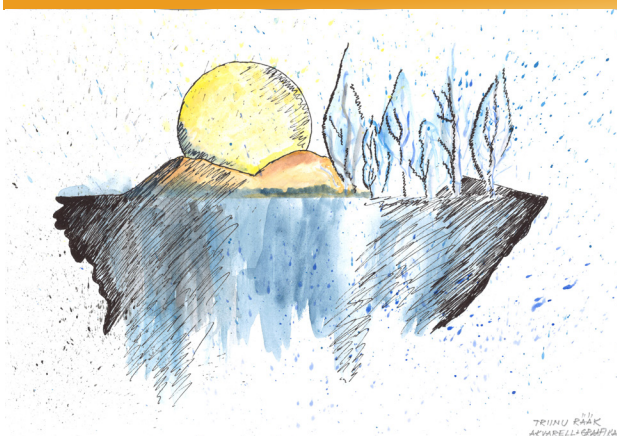
Täpselt keskööl algas ööjooks, kus pidi- me võoras koolimajas otsima juhenda- jaid ja täitma nende antud ülesandeid tunni vältel. Kui ööjooks lõppes, oli vöi- malus jääda veel ühiseid mängu mängi- ma.

Laagri teisel päeval anti meile ülesanne kirjutada mõni lugu, mis sobiks hiljem laagrist ilmuvasse lehte. Mul oli vöi- malus teha reportaaž Kadrinas samal päeval toimuvast korvpallimängust. Ju- hendajad olid väga abivalmid ja aitasid

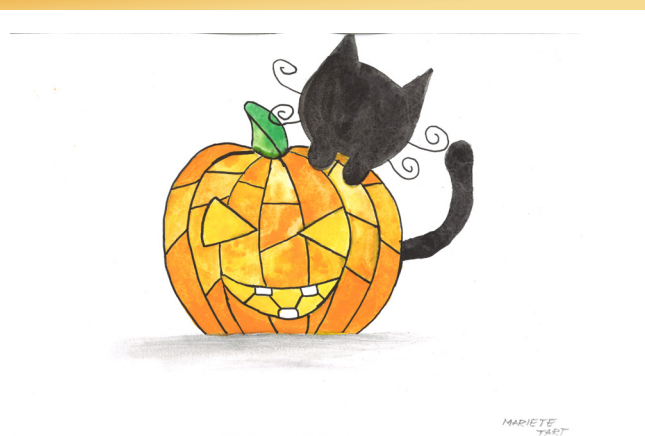
meid iga probleemiga. Laagris kõik pin- gutasid, et just nende lugu ilmuks lehes. Meid külastasid Anette Parksepp ja Tiina Kaukvere, kes rääkisid oma kogemustest ajakirjanduses. Peale rasket päeva olid öhtul jällegi seltskonnamängud.

Kolmandal ja viimasel laagripäeval pidi- me põhiliselt andma tagasisidet laagrist. Neil oli tore traditsioon, kus seljale kleebi paber ja kirjutati üksteisele iseloo- mustusi või mälestusi laagrist. Laagri lõpetamisel autasustati toimetuste pa- rimaid lugusid ja silmapaistvamaid laag- rilisi. Hiljem jätsime huvasti ja asusime kodu poole teele.

*Kaili Saar,
X klass*

TIINA RÄÄK
AKVARELLI GAALIGA

MARIETE
TART

Hernesupp

Vaja läheb: sool, kartul, herved, porgandid, lihakondid, sibul

Valmistamine:

Pane herved tunniks ligunema leigesse vette. Pane vesi potti keema, riivi porgandid ja sibul. Kui vesi potis keeb, ära unusta ka soola lisada 1 spl. Pane vette ka lihakondid, et pärast lihtsam oleks.

Koori umbes 5-6 kartulit ja lõika need supikartulite suuruseks. Kui liha on keenud vähemalt 35-45 minutit, võta kondid välja ja puhasta lihast. Seejärel pane potti herved, mida enne leotasid, ja kindlasti ka jälgi neid, sest herneid tuleb regulaarselt segada.

Prae riivitud porgandid ja sibulad pannil. Herneid tuleks ka vahel maitsta, kas on juba poolpehmed. Siis kui herved on poolpehmed, peab panema kõik ülejäänud koostisained potti ning laskma neil keeda nii kaua, kuni herved ja kartulid on pehmeks keenud.

Minu valmistamise tulemus:

Valmistasin hernesuppi eesti traditsiooni kohaselt. Nimelt me kõik ju teame, et vastlapäeval pakutakse lõunaks või õhtuks hernesuppi. Nii et ma aitasin emal ühel vastlapäeval teha hernesuppi ja järgmistel vastlatel tegin ma koos õega ise hernesuppi. Väga maitsev oli.

*Elis Tepper,
X klass*

Naljanurk

Õpetaja käsib: "Kõik, kes ennast rumalaks peavad, tõusku püsti!"

Keegi ei tõuse.

Lõpuks tõuseb Juku aegamisi püsti.

"Nii et sina, Juku, arvad, et oled puupea?" küsib õpetaja.

"Seda just mitte, õpetaja, aga justkui piinlik vaadata, et te üksi seisma peate," vastab Juku.

Juku tuleb koolist ja küsib isalt: "Kas sa käisid samas koolis, mis mina 20 aastat tagasi!?"

"Jah," vastab Juku isa.

"Aaaaaa...nüüd saan ma aru, mida direktor mõtles, kui ütles et ta pole 20 aastat sellist totut näinud nagu mina."

Õpetaja: „Millist sõna tarvitavad õpilased koolis kõige enam?”

Juku: „Ei tea.”

Õpetaja: „Väga õige!”

II klassi sügisluuletused

Tuli sügis,
meie aias nügis.
Kaasas kanna vihmavarju
lauta aja loomakarju!
Puudelt langevad lehed
sõjaväkke lähevad noored mehed.

*Martha Marii Sosi,
II klass*

Käes on sügis
ja akna taga vihm.
Jalg mul lehti nügis
nägin- katki kingarihm.
Lehti keerutas ka tuul
seda jälgis loomakari.
Selline meil sügiskuu
võta kaasa vihmavari!

*Harri Harald Menning,
II klass*

Väljas puhub sügistuul
lehed langevad puult.
Talveunne läheb karu
enne kui algab talvemar.

*Liisa Marite Loit,
II klass*

Suve lõpul sügis
juba akna taga nügis.
Väljas jälle kallab vihma
ilmataat see annab rihma.
Loomakari ei see pelga
las see vihm nüüd tuleb selga.
Aga sügisel kuul
ulub väljas vinge tuul.
Puudelt pühivad maha lehed
väljas askeldavad mehed.
Korjatakse korvi seemed
Millest valmivadki leemed.
Tööde lõpuks mängib pill
kingituseks sügisliil.

*Reinhard Raid,
II klass*

Minu kodumaa

Kodumaa muld ja õhk,
viljade kuldne põhk.
Rukkililled päikeses,
aianurgas väikeses.

Siin ma liivakastis mängisin,
metsas seenel hängisin.

Miski ei ole parem
minu kodust, Eestist.

*Maidi Puna,
V klass*

Eestlane olla on uhke ja hää

Ma vaatan kõrgele ja vaatan veel kõrgemale
ning näen oma kodumaa lippu.

Ma vaatan kaugele ja vaatan veel kaugemale
ning näen puid ja laiuvaid põlde.

Näen sind, kes lehvitas aknal, ning täis ootusärevust.

Su sisemus väreleb kui küünlaleek,
nii habras, nii õrn, nii hea.

*Krissy-Eliis Raba
IX klass*

Kadakas 49

Abja Gümnaasiumi ajaleht
Ajalehe toimetus

Kadri Aria, Olden Puna, Helina Prii, Silvia Mälksoo

Tehniline toimetaja

Keijo Koort